

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	6094899827
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6094899827.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Majetkový Holding, a. s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/A, IČO: 35 823 364, zastúpeného Mgr. Martinom Babčaníkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/A, proti žalovanému C.. P. U., bytom v U., o zaplatenie 634.356,01 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 33Cb/507/1994-666 zo 6. novembra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 33Cb/507/1994-666 zo 6. novembra 2014 p o t v r d
z u j e .

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 33Cb/507/1994-666 zo 6. novembra 2014 Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvého stupňa“) priznal znalcovi C., Nám. SNP 17, Banská Bystrica, zapísanému v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v odbore 090000 - Ekológia a manažment, odvetvie 090100 - Účtovníctvo a daňovníctvo a odvetvie 090400 - Financie, znalečné vo výške 788,98 Eur, ktoré mu bude vyplatené na účet vedený v H., pobočka Banská Bystrica, č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX prostredníctvom učitárne Krajského súdu v Banskej Bystrici zo zloženej zálohy vedenej na účtovnom doklade č. XXXXXXXXX, pod položkou denníka D14 2/2014 vo výške 350,- Eur a z rozpočtových prostriedkov súdu vo výške 438,98 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že uznesením č. k. 33Cb/507/1994-590 z 10. októbra 2012 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca C.. Ustanovený znalec dňa 20. decembra 2013 predložil súdu vypracovaný znalecký posudok spolu s vyúčtovaním znalečného vo výške 788,98 Eur. Vyúčtované znalečné pozostáva z tarifnej odmeny podľa ust. § 3 ods. 1, 2 a § 5 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov (ďalej len „vyhláška č. 491/2004 Z. z.“) vo výške 743,68 Eur, pričom uvedená suma pozostáva z hodinovej odmeny za spracovanie dokumentácie v rozsahu 21 hodín a za spracovanie znaleckého úkonu v rozsahu 35 hodín, t. j. spolu 56

začatých hodín po 13,28 Eur a z paušálnej odmeny za prevzatie a prvotné oboznámenie so spisom vo výške 19,92 Eur. Okrem toho si znalec vyúčtoval aj paušálne náhrady podľa ust. § 14 ods. 3 písm. a/ a b/ vyhlášky č. 491/2004 Z. z., pozostávajúce z výdavkov na písomné vyhotovenie úkonu 3 x 2,66 Eur, spolu 7,98 Eur a za čiernobiele vyhotovenie listu A4 v rozsahu 174 strán po 0,10 Eur, spolu 17,40 Eur. S konštatovaním, že znalec si vyúčtoval znalečné v súlade s citovanými ustanoveniami vyhlášky č. 491/2004 Z. z. súd prvého stupňa priznal znalcovi znalečné v uplatnenej výške.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“). Namietal, že v uznesení je nesprávne uvedené, že je zastúpený L., pričom poukázal na svoje e-mailové podanie z 5. novembra 2014 a zápisnicu o pojednávaní zo 6. novembra 2014. Zdôraznil, že zo skutočností, že v čase vydania uznesenia nebol právne zastúpený, vyplýva pre neho viac procesných práv, o ktoré nechce prísť, preto uvedenú nepravdu nemožno považovať za chybu v písaní. Ďalej namietal, že znalec nesplnil určenú úlohu, keď v časti 2.1.5 znaleckého posudku výslovne uviedol: „Ani v úverovej zmluve a ani v súdnom spise som nenašiel odkaz na metódu výpočtu úrokov“, ďalej v časti 2.2.8 posudku uviedol: „Výška splátok však nebola v spise riadne uvedená“ a v časti 2.5 posudku znalec uviedol: „Presný výpočet podľa bývalej metodiky VÚB nie je možný.“ Na základe takto zistených skutočností mal znalec podľa mienky odvolateľa oznámiť súdu, že úlohu nie je možné splniť. Keďže tak neurobil, jeho posudok je iba hypotetickou predstavou o sumách a nemôže byť použitý ako dôkaz. Znalcovi preto neprináleží vyúčtované znalečné.

Ďalej odvolateľ namietal, že 56 začatých hodín je neprimerane veľa vzhľadom k úrovni znaleckého posudku, ktorý sa javí ako z veľkej časti vytvorený skopírovaním textov vytvorených v minulosti. Dokazuje to text v časti 2.1.5 posudku: „Len na záverečnom pojednávaní OS Zvolen 20.8.1997 SLSP tiež uviedla...“ ako pozostatok textu, ktorý zrejme zostal v počítači znalca, lebo Okresný súd Zvolen a SLSP nemajú s predmetným sporom nič spoločné. Z týchto dôvodov je potrebné znalečné krátiť o 40 % hodín, t. j. o 297,47 Eur. Dôvodom na krátenie znalečného, a to minimálne o 60 % (t. j. o 473,39 Eur) je tiež skutočnosť, že znalec spracoval v posudku úlohy, ktoré boli nad rámec úloh určených súdom. Napríklad jedna z úloh bola „ku dňu 30. júna 2016“, avšak odpoveď znalca je „za celé obdobie trvania zmluvy“. Namietal aj voči priznaniu odmeny za spracovanie dokumentácie v rozsahu 21 hodín s poukazom na to, že takéto úkony znalca nie sú v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 491/2004 Z.z. citovanými v odôvodnení napadnutého uznesenia. Napokon odvolateľ poukázal aj na svoje pochybnosti o nestrannosti znalca, ktorý sa podľa jeho mienky obracal iba na jednu stranu sporu a vypracovaný znalecký posudok sa mu preto javí ako objednaný žalobcom. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že vyúčtovaná hodinová odmenu znalca je potrebné krátiť, resp. nepriznať z dôvodu, že znalec si uplatnil neprimerane veľa začatých hodín, čomu nezodpovedá kvalita vypracovaného znaleckého posudku, nesplnil určené úlohy, resp. konal nad rámec určených úloh a vyúčtovaná odmena za spracovanie dokumentácie v rozsahu 21 hodín nie je v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 491/2004 Z. z. citovanými v napadnutom uznesení.

Zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o znalcoch“) v ustanovení § 3 ods. 5 písm. b/ umožňuje súdu nepriznať alebo znížiť tarifnú odmenu znalca, ak znalec vykonal úkon oneskorene, neúčelne alebo nekvalitne. Tarifná odmena znalca pozostáva z hodinovej, podielovej a paušálnej odmeny (§§ 3 až 5 vyhlášky č. 491/2004 Z. z.). Výška hodinovej odmeny sa určí s prihliadnutím na skutočný počet hodín, ktoré znalec vynaložil na svoju činnosť (§ 3 ods. 2 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch). Súd by mal preto jednotlivé úkony znaleckej činnosti, za ktoré znalec žiada priznať hodinovú odmenu, posúdiť aj z hľadiska ich časovej primeranosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, 56 vyúčtovaných hodín

potrebných na vypracovanie predmetného znaleckého posudku, z čoho 21 hodín pripadá na spracovanie dokumentácie a 35 hodín na vlastné vypracovanie znaleckého posudku je primeraných rozsahu a náročnosti úloh, ktorými súd prvého stupňa v danom prípade znalca poveril. Je zrejmé, že znalec sa musel oboznámiť s rozsiahlym spisovým materiálom, ktorý v čase jeho ustanovenia za znalca tvorilo už 589 listov a vybrať z nich tie, ktoré potreboval na účely podania znaleckého posudku. Ďalšie potrebné údaje si musel zaobstaráť od žalobcu, keďže sa v predložennom súdnom spise nenachádzali. Odvolací súd preto nevidí dôvod, pre ktorý by mal znalcovi nepriznať, či krátiť odmenu vyúčtovanú za súbor úkonov, ktoré znalec označil ako „spracovanie dokumentácie“. Žalovaný vo svojom odvolaní ani neuviedol v rozpore s ktorými konkrétnymi ustanoveniami vyhlášky č. 491/2004 Z. z. by malo byť priznanie uvedenej hodinovej odmeny.

Pokiaľ žalovaný namietal, že text znaleckého posudku vznikol z väčšej časti skopírovaním textov vytvorených v minulosti, pričom konkrétne poukázal na prvý odsek v rámci časti 2.1.5., odvolací súd sa s týmto názorom nestotožnil. Hoci citovaný odsek skutočne mohol vzniknúť tak, ako tvrdí odvolateľ, čiže skopírovaním textu iného znaleckého posudku, čím sa do posudzovaného znaleckého posudku dostala veta, ktorá tam zjavne nepatrí, avšak nemožno z toho vyvodiť, že predložený posudok je nekvalitný, alebo že znalcovi jeho spracovanie nemohlo trvať vyúčtovaných 56 začatých hodín. Uvedená veta sa totiž nachádza v časti znaleckého posudku, v ktorej znalec objasňuje základné používané pojmy ako úver, úrok, istina a pod., pričom je skutočne možné, že celú túto časť (v rozsahu 3 strán) znalec napísal už dávnejšie v súvislosti s iným znaleckým posudkom, čo však rozhodne neplatí o ostatnom (väčšinovom) obsahu znaleckého posudku, ktorý aj s prílohami má 58 strán.

Nedôvodné sú tiež námietky odvolateľa, že znalec nesplnil určené úlohy, resp. že konal nad rámec určených úloh. Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením č. k. 33Cb/507/1994-590 z 10. októbra 2012 Krajský súd v Banskej Bystrici ustanovil znalca C., O., V., zapísaného v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v odbore 090000 - Ekológia a manažment, odvetvie 090100 - Účtovníctvo a daňovníctvo a odvetvie 090400 - Financie. S odôvodnením, že medzi účastníkmi konania je sporná výška žalovanej pohľadávky (istiny aj úrokov), súd určil znalcovi tieto úlohy: 1. a) vypočítať a určiť výšku nezaplatených splátok strednodobého úveru žalovaným na základe úverovej zmluvy č. S50/92 zo 17. júna 1992 za obdobie I. kvartál 1994 a II. kvartál 1994 až I. kvartál 1996, b) vypočítať a určiť výšku nezaplatených úrokov a poplatkov z úveru podľa úrokovej sadzby dohodnutej v článku I. a článku III. zmluvy ku dňu 30. júna 1996, 2. a) vypočítať a určiť výšku nezaplatených splátok dlhodobého úveru žalovaným na základe úverovej zmluvy č. S47/92 zo 17. júna 1992 za obdobie od IV. kvartálu 1993 do 30. júna 1996, b) vypočítať a určiť výšku nezaplatených úrokov a poplatkov z úveru podľa úrokovej sadzby dohodnutej v článku I. a článku III. zmluvy ku dňu 30. júna 1996. Na vypracovanie písomného znaleckého posudku súd prvého stupňa určil znalcovi lehotu 60 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Nakoľko však žalovaný napadol predmetné uznesenie odvolaním a spis bol predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu, súd prvého stupňa vo výzve z 19. novembra 2013 znalcovi určil novú lehotu na vypracovanie znaleckého posudku - do 60 dní od doručenia predmetnej výzvy. Výzva na vypracovanie znaleckého posudku bola znalcovi doručená dňa 20. novembra 2012 a znalec dňa 20. decembra 2013 (t. j. pred uplynutím určenej lehoty) predložil súdu písomný znalecký posudok. Na otázky určené súdom odpovedal nasledovne: 1 a) výška nezaplatenej istiny zo zmluvy S50/92 je vo výške 1.750.000,- Sk, t. j. 58.089,36 Eur; 1 b) výška nezaplatených úrokov zo zmluvy S50/92 za celé obdobie trvania zmluvy je 716.394,56 Sk, t. j. 23.779,94 Eur; 2 a) výška nezaplatenej istiny zo zmluvy S47/92 je vo výške 10.911.000,- Sk, t. j. 362.178,85 Eur; 2 b) výška nezaplatených úrokov zo zmluvy S47/92 za celé obdobie trvania zmluvy je 9.589.211,20 Sk, t. j. 318.303,50 Eur. Nie je teda pravda, ako tvrdí odvolateľ, že znalec nesplnil určenú úlohu. Odvolateľom uvádzané tvrdenia sa síce v znaleckom posudku nachádzajú, sú však vytrhnuté z kontextu. Znalec nimi odôvodňoval, prečo bol spôsob výpočtu istiny a prísľušenstva zo strany žalobcu nesprávny a on musel zvoliť inú metódu výpočtu. Teda napriek skutočnosti, že žalobcom poskytnuté údaje neboli správne a úplné, znalec bol schopný splniť určenú úlohu a odpovedať na uložené otázky. Pokiaľ odvolateľ namietal, že znalec počítal úroky za celú dobu trvania úverových zmlúv a nie k 30. júnu 1996, ako mu to bolo uložené rozhodnutím súdu, čím podľa názoru žalovaného konal nad rámec určených úloh, ide rovnako o námietku nedôvodnú. Z obsahu predmetných zmlúv nepochybne vyplýva, že účastníci si dohodli, že splátky úveru budú realizované

štvrtročne, a to vždy najneskôr k 20-emu dňu posledného mesiaca štvrtroka a v rovnakých termínoch bude dlžník platiť aj vyúčtované úroky a bankové poplatky. Konkrétne napríklad úver zo zmluvy S50/92 mal byť splatený v termíne do 20. marca 1996, teda logicky po tomto dátume a pri takto dohodnutej splatnosti úrokov už veriteľovi nemohol vzniknúť nárok na ďalšie úroky k 30. júnu 1996. Uvedené platí obdobne aj pre úverovú zmluvu S47/92, v zmysle ktorej mal byť úver splatený do 20. marca 1999. Preto znalec správne počítal výšku úrokov zo zmluvy S50/92 k 20. marcu 1996 a zo zmluvy S47/92 k 20. marcu 1999, keď zároveň v odôvodnení znaleckého posudku poukázal na zjavne nesprávne zadanie úloh 1 b) a 2 b) v uznesení súdu o nariadení znaleckého dokazovania.

Tiež skutočnosť, že znalec požiadal o poskytnutie súčinnosti pri vypracovaní znaleckého posudku len žalobcu, je podľa názoru odvolacieho súdu v znaleckom posudku zrozumiteľne a logicky odôvodnená tým, že žalovaný v priebehu konania tvrdil, že žiadne relevantné údaje od banky, ktoré sa týkajú čerpania a splácania jeho úverov, nedostal. Chýbajúce údaje tak znalec mohol získať len od žalobcu. Okrem toho je zjavné, že znalec sa v časti 2.2.5 znaleckého posudku zaoberal aj spôsobom výpočtu úrokov, ktorý do spisu založil žalovaný, pričom konštatoval, že aj tento spôsob je nesprávny. Za tejto situácie nemožno uvažovať o tom, že by znalec nebol nestranný, resp. že by bol zaujatý v prospech žalobcu.

Z obsahu odvolania sa javí, že dôvodom jeho podania je nespokojnosť žalovaného s obsahom znaleckého posudku, zisteniami znalca, jeho závermi a konštatovaniami. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že žalovaný mal možnosť namietat' nedostatky znaleckého posudku už v konaní pred súdom prvého stupňa, túto možnosť však nevyužil. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že súd prvého stupňa ešte dňa 23. septembra 2014 doručil jedno vyhotovenie znaleckého posudku žalovanému prostredníctvom jeho vtedajšieho právneho zástupcu spolu s výzvou na vyjadrenie sa v lehote 10 dní. Rovnaká výzva bola zaslaná tiež žalobcovi, ktorý sa k výsledkom znaleckého dokazovania vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 3. októbra 2014. Žalovaný žiadne konkrétne námietky voči znaleckému posudku neuviedol ani na pojednávaní konanom dňa 6. novembra 2014. Prezentovaná nespokojnosť žalovaného s obsahom znaleckého posudku podľa názoru odvolacieho súdu nemôže byť dôvodom pre krátenie odmeny znalci, ktorý znalecký posudok vypracoval podľa pokynov súdu, vysporiadal sa s položenými otázkami a svoj záver náležite odôvodnil.

K námietke, že v záhlaví uznesenia je nesprávne uvedený zástupca žalovaného, odvolací súd poznamenáva, že aj keby skutočne išlo o nesprávny údaj, nemá to žiadny vplyv na vecnú správnosť odvolaním napadnutého uznesenia. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie plnej moci L. zo strany žalovaného bolo súdu prvého stupňa doručené až dňa 12.11.2014 (č. l. spisu 671), teda 6 dní po vydaní napadnutého uznesenia.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.). Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.